

PERSONES COMPROMESES AMB LA FESTA DE SANT MAGÍ

Eduard Montiu de Nuix

Aquest any honorem quatre importants personatges: Antonio Colom Serra, Frederic Ubach Castellví, Carme González Mont i Montserrat de Nuix Capdevila. L'Associació de Sant Magí vol deixar ben clar que ens sabia molt greu descuidar-nos algun any algun personatge, de ser així us preguem ens ho feu saber i ho esmenaríem en el proper quadern.

Antonio Colom Serra

Nascut el 16 de març de 1925 a Cervera. Primer tenien una botiga de pesca salada al carrer Major núm. 5, i l'any 1956 traslladen la seva reconeguda pastisseria al carrer Combat núm. 37. Actualment al front de la mateixa hi ha la seva filla Elvira i el seu marit Jordi. Dos o tres anys abans de canviar d'ubicació, la regentaven el germà de l'Antonio, el Joan, i la seva cunyada Jordina. L'any 1951, un any abans de casar-se, l'Antonio es va desplaçar a Barcelona per perfeccionar l'ofici i va treballar a la pastisseria Mora, encara avui existent entre la Diagonal i el carrer Balmes. L'any 1952 es casa amb Maria Rossich Solé i van tenir dos fills, Elvira

i Antonio (cal Colom existeix des de l'any 1888).

L'especialitat de cal Colom són les Savines, com a pasta típica de Cervera, i les coques d'ou. L'invent del "ball de la coca" està atribuït al seu pare, l'Isidre Colom, i al Ton Costa de Cal Manotes. Per tots Sants, després de la guerra civil, com que no es feia res, es va inventar el sorteig dels panellets a la plaça Major. Havia fet amb xocolata tots els principals monuments de Cervera, la qual cosa demostra que era un artista i una persona que estimava molt Cervera.

Entre les seves aficions estaven la de campaner i el cant, havia estat a "l'Schola Cantorum" amb Mossèn Comorera.

Dos vivències importants van ser quan, en motiu del centenari de cal Colom, l'any 1988, van fer la reforma de l'establiment actual i l'any 1998, quan el Club Esportiu Cervera li va fer un partit d'homenatge agraint-li el fantàstic comportament que sempre ha tingut amb tots, els jugadors i entrenador.

Quan es va recuperar la festa de Sant Magí a la Plaça Major l'any 1993, va ser el primer en recolzar el ball de la coca.

Era un home de bonhomia que va treballar molt, de gran vitalitat i dinamisme, amb un bon caràcter, que el feia estar sempre content. El podíem veure present en totes les activitats de Cervera, era un cerverí de soca-rel i tota una institució. Va morir el 18 de març de 2006.

Frederic Ubach Castellví

Nascut a Sant Antolí, Ribera d'Ondara, el 10 de novembre de 1924, i que malauradament va trobar la mort als boscos de la Brufaganya el 12 d'octubre 2005, a Bellprat.

Ell era el tercer de 5 germans. Va començar arreglant bicicletes a Sant Antolí i com que era un home molt actiu, va posar una botiga a Cervera d'electrodomèstics a "Cal Frederic" al carrer General Güell, i des de fa trenta anys tenia l'establiment de la seva esposa, que el va heretar en morir el seu pare Martí Rosell Ubach, que es dedicava a afinar pianos, tenia armeria i organitzava les cercaviles de Cervera.

En Frederic era un bon cercador de bolets, el seu principal hobby, i també practicava amb menys assiduïtat i afició la pesca.

El destí de la vida va fer que trobés la mort quan va anar a cercar bolets sol, perquè els que l'havien d'acompanyar es van posar malalts. Va anar sol a un bosc gran, la qual cosa li va comportar un esforç superior al que el seu cor podia suportar. Va morir pel deliri del bolet en travessar aquell bosc i el seu cor no li va permetre arribar fins on tenia aparcat el cotxe, ni tampoc va poder utilitzar el telèfon mòbil, perquè no hi havia cobertura. Una mort fulgurant per una insuficiència coronària aguda.

Una mort molt sentida perquè era una persona molt estimada i respectada a Cervera i comarca. Ajudava tothom i havia fet molts favors, com ara ha sabut la família, perquè era molt discret i no ho comentava ni als seus familiars. Una anècdota revela el seu bon cor: quan es va morir Francesc Abarca, es va assabentar que portava una cistella de bolets cada any a un amic de l'Abarca, i ell, sense que ningú li ho demanés, va seguir fent aquest obsequi fins la seva mort.

Tots els cerverins coneixíem de la seva educació i bon tracte, que el feien ser estimat per tothom. Reposi en pau.

Carme González Mont

Nascuda a Castelló de la Plana el 26 de març de 1937, vivia a Cervera des de l'any 1965, quan es va casar amb Joan Prat Centellas. Van tenir dos fills: Joan i Marisa. Va exercir com a mestra a l'escola Jaume Balmes de Cervera més de vint anys, abans havia estat de mestra al Llord i a Guimerà. Es va jubilar l'any 1986 com a mestra de Cervera, on impartia les assignatures de vuitè i segon curs d'EGB.

Des de feia tres anys era la coordinadora de l'Aula Universitària Cancellor Dou de Cervera, la vertadera ànima d'aquesta aula d'extensió universitària de la Universitat de Lleida. La cinquantena de conferències impartides han donat nom i prestigi a una tasca a la que tant va contribuir la Carme, juntament amb Joan Salat i altres membres del consell de direcció.

Una altra vessant va ser la seva entrega a l'església com a laica consagrada del Bisbat, ministre de la comunió, membre del consell de Pastoral, catequista i reportera dels mitjans de comunicació social del Bisbat de Solsona. Formava part dels grups de Bíblia, catequesi i vida creixent.

En la seva vida professional de mestra va ser l'encarregada de la biblioteca escolar Jaume Balmes de Cervera i secretària de l'inspector de zona. Va morir el 9 de juny de 2006, a la seva llar de Cervera.

Montserrat de Nuix Capdevila

Nascuda a Cervera el 23 de juny de 1928. El seu pare, l'inoblidable i estimat Dr. Nuix, va tenir tres filles: Dolors, Roser i Montserrat.

Es va casar amb l'industrial manresà Jaume Cura Pellicer i van tenir dos fills: Enric i Montse. La mort sobtada i prematura del seu marit la va marcar profundament, ella que els darrers anys de vida del seu marit es va convertir en la seva secretària en el magatzem de vins que regentaven. Els dos van ser sempre una parella amb glamour, per la bellesa, distinció i refinada educació.

Ben segur que la seva gran sensibilitat envers els malalts tenia molt a veure amb les ensenyances que havia viscut en la casa pairal.

Va omplir els darrers anys de la seva vida amb moltes activitats, tant socials com parroquials: membre de la Creu Roja local, vocal del Consell Directiu de l'Aula d'Extensió Universitària, membre del consell de pastoral parroquial de Cervera, i tantes altres activitats culturals.

Era una persona que es feia estimar per la seva bondat, el seu tracte cordial i la seva dedicació a les persones grans o necessitades. La seva distinció i elegància eren els referents de la seva personalitat.

Era molt aficionada a la lectura i a viatjar, que eren els seus dos principals motius d'oci i entreteniment. Va morir l'11 de desembre 2005. Era una gran devota de Sant Magí, barri molt proper a la seva casa de naixement.

